

16-та дивизия съ полската батарея едва още тръгваха къмъ това връме отъ Топлешъ, а челния отрядъ все още спущаше къмъ Иметли.

Но да прослѣдимъ по-подробно за порядъка на движението на челния отрядъ отъ Вѣтрополе: Понеже 3-ия Казански баталионъ бѣше силно изморенъ, то въ 4 часа слѣдъ пладнѣ отъ Вѣтрополския бивакъ, непосредственно задъ саперитѣ, биде испратенъ, както видѣхме 2-ия баталионъ отъ този полкъ; 1-ия баталионъ при това състави втора смѣна, а 3-ия остава да почива.

Прикриванъ отъ Уралцитѣ и стрѣлковата си рота, 2-ия Казански баталионъ пристѣпи доста енергично къмъ работа, и къмъ 12 часа прѣзъ ноца можа да изрине свѣжната траншея отъ 2 $\frac{1}{2}$ километра отъ Вѣтрополе до южния склонъ на Караджа. Слѣдъ това той биде усиленъ отъ 1-ия баталионъ на сѣщия полкъ, който тръгна на напредъ. Слѣдъ гигантски трудъ, къмъ 7 часа сутрента на 26-то число, двата баталиона расчистиха пътя до спуска отъ южния върхъ на Чафутъ. Между другото на този участокъ трѣбваше да се изсѣче и просѣката, за която помѣнахме, съ широчина три крачки и дължина около 1 километръ.

Отъ Чафутъ пътя вървеше по сравнително полегатия юженъ контръ-форсъ, гдѣто снѣга бѣше по-тънакъ и расчистванието му ставаше твърдѣ бърже. 2 $\frac{1}{2}$ роти отъ 1-ия баталионъ на Казанския полкъ, подъ началството на подполковника Завадски, бидоха испратени на бърже за да заловатъ южния изходъ отъ дефилето и ако могатъ да заематъ с. Иметли. Останалитѣ 7 $\frac{1}{2}$ Казански роти слѣдваха непосредственно задъ първитѣ и расчистваха пътя. Скоро челния отрядъ достигна до *Стрѣмния спускъ* и почна да се спуща по него поединчно и сѣдишкомъ.